

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Великомучениця
Варвара з Геліополя в
Сирії**

**Great Martyr Barbara at
Heliopolis, in Syria**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Тебе не перемогли погрози
тиранів!» (слова з Кондака)**

Варвара (поминаємо 4-го грудня, тобто 17-го за григоріанським календарем) жила й страждала за володіння римського імператора Максиміяна (305-311). Її батько, Діоскор, був заможною людиною в в сирійському місті Геліополі (тобто «місто сонця»). Після смерти його дружини він посвятився доглядати свою єдину дочку, яка була така вродлива, що він вирішив захистити її, заклавши її в вежі, до якої тільки її вчителі могли заходити. Але дівчина не була самотньою, бо ж з нею був Дух Святий, Який наставляв її, огляданням краєвиду з її вежі, ставити запити про Творця такого чудового світу.

Коли стали сватати її (а вона всім відмовляла) Діоскор вирішив, що настав

**“You were not overwhelmed by the
threats of the tyrants!” (From the
Kontakion)**

Barbara (we commemorate her on December 4, which is December 17 on the Gregorian Calendar) lived and suffered during the reign of the Roman emperor Maximian (305-311). Her father, Dioscorus, was a wealthy man in the Syrian city of Heliopolis (literally “the city of the sun”). After the death of his wife, he devoted himself to his only daughter, who was so lovely that he decided to protect her by hiding her in a tower, where only her teachers could come to see her. But the maiden was not alone for the Holy Spirit was leading her, through her view of the beauties of creation – which she could only enjoy by seeing it, to ask questions about the

<p>час випустити свою дочку, щоб вона здобула досвід життя у світі. Вона знайшла друзів дівчат Християнок а потім і Священника з Олександрії, який її навчив істини Віри і охрестив її перед поверненням до своєї країни.</p> <p>Діоскор замовив побудову лазні з двома вікнами. Його дочка наказала працівникам побудувати й третю – на честь Пресвятої Тройці. Тоді вона пальцем нарисувала Хреста на стіні однієї лазні і він чудесно закарбувався у мarmorі. Кажуть, що потім і стопи її закарбувалися в кам'яних сходах лазні і ті, котрі приходили купатися здобували чудесне вилікування.</p> <p>Коли повернувся Діоскор і висловив невдоволення з приводу зміни в його будові, то його дочка розказала йому про те, як вона пізнала Триєдиного Бога та про спасаючу силу Сина Божого. Сказала теж, що поклонятися ідолам – марна справа. Діоскор розлютився і хотів вдарити Варвару мечем. Та вона втекла і тріщина чудом відкрилася в горі, щоб її заховати. Її сховище відкрив Діоскору пастух. Той побив її та поставив під сторожу, а ще й намагався зламати її волю голодом. На останку передав її префектові міста, Мартіяну. Варвару тоді жахливо мучили але Сам Господь появився їй і вилікував її рани.</p> <p>На цьому не скінчилося. Взяли її, щоб мучити прилюдно. Ці тортури побачила Християнка Юліянія і стала молитися здобути силу, щоб акомпанувати Варвару в її муках. Тоді вона почала голосно картати мучителів і за це схопили і її, і стали завдавати і її подібні муки. Після деякого часу відсікли голови обом жінкам. Смертельний удар Варварі виконав сам її батько. І він і Мартіян скоро після цього загинули від блискавиць.</p> <p>Святі Моці Варвари перевезли до Константинополя в 6-му столітті. Потім через 600 літ їх знову перевезла до Києва (Свято – 11/24 липня) дочка</p>	<p>Creator of such a wonderful world.</p> <p>When suitors began to seek her hand in marriage and she refused them all, Dioscorus decided it was time to let his daughter leave her tower and experience life in the world. Among the new friends she met were some Christian maidens and then a priest from Alexandria, who instructed her in the faith and baptized her before returning to his land.</p> <p>Dioscorus had ordered a bathhouse built with two windows. His daughter had the workers build a third – thereby making a Trinity. She traced the sign of the Cross with her finger on a wall of the bathhouse and it was miraculously etched into the marble. Then, it is said, that her footprints were imprinted into the stone steps of the bathhouse and those who came there to bathe experienced wonderful healings.</p> <p>When Dioscorus returned and expressed dissatisfaction about the change in his building plans, his daughter told him about how she had come to know the Triune God and about the saving power of the Son of God. She told him that worshipping idols was futile. Dioscorus was enraged and wanted to strike Barbara with a sword. She fled and a crevice miraculously opened in a hill to conceal her. Her hiding place was disclosed by a shepherd and Dioscorus, having beaten her, placed her under guard and tried to wear her down with hunger. Finally he handed her over to the prefect of the city, named Martianus. Barbara was horribly tortured but the Lord Himself appeared to her and healed her wounds.</p> <p>It was not over. She was taken to be tortured in public. A Christian named Juliana was a witness to these torments and prayed for strength to join Barbara in her suffering. She began to loudly denounce the torturers for which she was seized and soon became a victim</p>
--	---

візантійського імператора Олексія Комнена, мабуть на ім'я Варвара, яка одружилась з Київським Князем Святополком (правдоподібно Михайло у Св. Хрещенні) Ізяславичем, братом Св. Ярополка Страстотерпця. Вони й зараз спочивають у Соборі Св. Володимира в Києві, в осідку Патріярха Філарета Української Православної Церкви (Київського Патріархату), і там щовівторка відправляється Акафіст Святій. Рука ж її знаходиться у Михайлівському Монастирі в Києві. Рукавичку, яка її покриває, змінюють час від часу і кусочки роздають паломникам.

Свята Варваро! У наші дні, коли так підупала моральна стриманість, молися за нас, щоб ми були сильними в шуканні Господньої Ласки допомогти нам у наших щоденних іспитах; щоб наші гріхи не перемоли нас, але щоб ми постійно шукали Господнього світла та виликування усіх ран, що від них походять. Дай нам перемогу над ними у прецінне Ім'я Ісуса. Амінь!

herself. After a time the two women were beheaded. The blow to Barbara was delivered by her father himself. Both he and Martianus died shortly thereafter, being struck by lightning.

The holy Relics of St. Barbara were transferred to Constantinople in the sixth century. Then, six hundred years later, they were transferred to Kyiv (July 11/24) by the daughter of the Byzantine Emperor Alexius Komnenos, herself apparently named Barbara (an unusual name among Byzantine families), who married the Kyivan Kniaz' Svyatopolk (likely named Michael in Holy Baptism) Izyaslavych (brother of St. Yaropolk, the Passion-Bearer). They rest even now at the Cathedral of St. Volodymyr, the seat of Patriarch Filaret, of the Ukrainian Orthodox Church (Kyivan Patriarchate), where an Akathist to the Saint is served each Tuesday. Her hand is kept in a shrine in the Monastery of St. Michael in Kyiv. A glove covering it is changed from time to time and pieces of it are given to pilgrims.

Saint Barbara, in our time when moral inhibitions are so weakened, pray for us that we might be strong in seeking the Lord's grace to help us in our daily trials, that our sins might not overpower us, but that we might be continually seeking the Lord's light and healing of all wounds brought about by them. Grant us victory over them in the precious Name of Jesus. Amen.